

<p>Dina Roebina (2005) <i>Холодная весна в Провансе</i></p>	<p>Dina Roebina (2005) <i>Een koude lente in de Provence</i></p>
<p>Над Дельфтом курился туман, легкий, воздушный, какой-то зефирный. Шпиль Ниве Керк таял, таял, — петушок поблескивал в молоке облачков.</p> <p>Воскресный рынок на Маркт уже обустроивался, складывался в самостоятельный городок. По периметру площади и вдоль домов расставлялись рядами столы, крытые поверху полосатыми и темно-зелеными навесами. Из открытых спозаранку кафе и ресторанов официанты выносили, позевывая, на улицу столы и стулья.</p> <p>С колокольни безудержно катились звоны, концерт все длился, Баха сменял Букстехуде, за ними — не смущаясь, — запряженное тройкой малых колоколов, выплывало какое-нибудь известное танго и совершало шикарный танцевальный круг над черепицей, сизой от нежной туманной мороси.</p> <p>Часа через полтора туман рассеялся, рынок загалдел, зашумел, мягкое солнце затопило старинную площадь...</p> <p>Ропот великого торга возносился к шпилям и колоколам.</p> <p>Вот тут являла себя нынешняя разноплеменность Европы: китайцы, вьетнамцы, таиландцы, арабы со своим поистине</p>	<p>Boven Delft hing een lichte, luchtige, zefier-achtige ochtendmist. De torenspits van de Nieuwe Kerk loste op, smolt weg, - het haantje lichtte zo nu en dan op in het melkwit van de wolkjes.</p> <p>De zondagsmarkt op de Markt werd al opgebouwd, er ontstond een zelfstandig stadje. Langs de randen van het plein en langs de huizen werden rijen tafels met gestreepte en donkergroene luifels opgesteld. Het personeel van de voor dag en dauw geopende cafés en restaurants zette gapend tafeltjes en stoeltjes buiten.</p> <p>Uitbundig rolden de klanken van het carillon naar buiten, het concert duurde een hele tijd, Buxtehude wisselde Bach af. Na deze grootheden sjeesde onbekommerd en als in een driespan van kleine klokjes een bekende tango naar buiten en maakte een chique rondedans op het door de zachte motregen grijs geworden pannendak.</p> <p>Na zo'n anderhalf uur was de nevel opgelost, de markt werd rumoerig, het lawaai nam toe, een bleke zon verwarmde het oude plein...</p> <p>Het gegons van het grote gemarchandeer klonk op tegen de torenspitsen en klokken. Hier was goed te zien hoe divers de huidige bevolking van Europa is: Chinezen, Vietnamezen, Thailanders,</p>

международным барахлом, столь привычным сейчас на рынках разных стран, вершили счет носкам, трусам, темным очкам, брелкам и чашкам... Отдельным рядом тянулись столы со старьем, и среди прочего — великолепная и дорогая керамика Нидерландов потертыми, иногда склеенными голубыми боками ловила мягкие солнечные блики.

В съестных рядах торговали сырами, медом и сладостями — круглыми пористыми бельгийскими вафлями, меж слоями которых намазывали шоколадный крем, сгущенное молоко, джем — в зависимости от того, насколько рот отваживался ухватить это многоэтажное великолепие.

Мы к тому времени успели уже выпить кофе, совершить очередной круг по маленькому центру Дельфта и решили вернуться на площадь, с которой доносился разбитной и жалостный одновременно звук шарманки.

Из глубокой тени кирпичного ущелья меж двух высоких домов мы, как в раме, увидели в прямоугольном просвете, рассеченном вверху надвое навесным фонарем, высокий дом на Маркт, выбеленный солнцем, с заплатами бордовых ставней. И фонарь, и тренога, вынесенная перед рестораном, и маленький синий “Фольксваген”, и полосатые навесы, и фургон с лошадкой — все было залито прямым ликующим светом...

Arabieren met hun waarlijk internationale spullen, waar we nu zo aan gewend zijn op de markten van verschillende landen, stonden sokken en onderbroeken af te rekenen, zonnebrillen, bedeltjes en kopjes...De tafels met tweedehands spullen vormden een aparte rij, en midden tussen dit alles stond prachtig en kostbaar Delfts blauw aardewerk te glanzen met de zachte lichtglinsteringen van de zon op de gesleten, soms gelijmde blauwe zijkanten.

Bij de etenswaren werd gehandeld in kaas, honing en zoetigheden - ronde poreuze Belgische wafels gevuld met chocoladecrème, gecondenseerde melk of jam, al naargelang je mond deze verschillende verdiepingen tellende zaligheid aan kon.

Tegen die tijd hadden we al koffie gedronken en nog een rondje gemaakt door het kleine centrum van Delft, en we besloten terug te gaan naar het plein, vanwaar het levendige en tegelijkertijd droevige geluid van een draaiorgeltje ons tegemoetkwam.

Vanuit de diepe schaduw van een bakstenen doorgang tussen twee hoge huizen zagen we, als in de lijst van een schilderij, in een rechthoekige lichte plek, die aan de bovenkant in tweeën werd gesneden door een hangende lantaarn, een hoog huis op de Markt, gebleekt door de zon, met inzetstukken van wijnrode luiken. Zowel de lantaarn als de buiten neergezette driepoot uit het restaurant, en de kleine blauwe "Volkswagen", en de gestreepte zonneschermen en de wagen met het paardje ervoor - alles was overgoten met een

Лошадка была рыжей, с золотисто-промытой, как у старательной пятиклассницы, гривой. На платформе-колеснице, в которую она была впряжена, воздвигнут был... теперь надо как-то описать, как-то назвать это сооружение... Балаган-шарманка, вот как я это назову!

Итак, сама шарманка была вставлена в вырезанный из дерева и ярмарочно раскрашенный театр величиной с небольшую карету. В окне кареты, за которым виднелись нисходящие по высоте трубы органчика, стояли фигуры трех кавалеров елисаветинской эпохи — в цветных панталонах, в чулках, в туфлях с пряжками и, главное, в треуголках на буклях пудренных париков.

И чего только не было на барочном фронте данного произведения кондитерского искусства; кондитерского — потому, что оно напоминало огромный торт: там были гроздья винограда, выпуклые листья причудливых растений, портреты обольстительных дам и даже — обрамленный листьями и плодами — пейзаж с оливковыми деревьями в голубой долине... Музыку это заведение выдавало совершенно трактирную, карусельную, площадную... Словом, шарманочную. Вокруг повозки толпилась восхищенная публика. Дети старались потрогать бисквитные на вид красоты райского экипажа, кто-то кормил

rechtstreeks juichend licht...

Het paardje was vosrood, met manen die als de haren van een ijverig meisje uit de vijfde klas een goudkeurige spoeling leken te hebben gehad. Op de platte wagen waar het voor gespannen was, stond een, tja, hoe zal ik het zeggen, hoe heet zoiets... een kermistent-draaiorgeltje, ja, zo noem ik het!

Ja, en het draaiorgeltje zelf stond op een uit hout gesneden en in kermiskleuren geverfd toneeltje ter grootte van de kleine wagen. In het raam van de wagentje, waar de in lengte afnemende pijpen van het orgeltje te zien waren, stonden de figuren van drie cavaliers uit het Elizabethaanse tijdperk. Ze hadden kleurige broeken aan en kousen, schoenen met gespen, en, het belangrijkste, driekanten steken op de krullen van hun gepoederde pruiken.

En wat was er wel niet allemaal te zien op de barokke voorkant van het onderhavige staaltje van banketbakkerskunst; jazeker, van een banketbakker, want het deed denken aan een reusachtige taart: zo waren er druiventrossen, gewelfde bladeren van wonderlijke planten, portretten van verleidelijke dames en zelfs een met bladeren en vruchten omrankt landschapje met olijfbomen in een blauw dal...

De muziek die uit dit bouwsel kwam was die van een café, of een carrousel, of van een dorpsplein... Kortom, draaiorgelmuziek.

Een opgewonden publiek verdrong zich om de kar. Kinderen probeerden het schijnbaar van biscuit gemaakte fraais van het

<p>лошадку орехами, а сверху, с колокольни, все лились секвенции баховских прелюдий, не смешиваясь с механической гармоникой ярмарочного передвижного балагана внизу.</p>	<p>hemelse equipage aan te raken, iemand gaf het paardje noten te eten, en van boven, van de klokkentoren, stroomden de sequensen van de preludes van Bach, zonder zich te vermengen met het geluid van de mechanische harmonica van de rijdende marktkraam beneden.</p>